

Jane McBride
(Baserat på en sann berättelse)

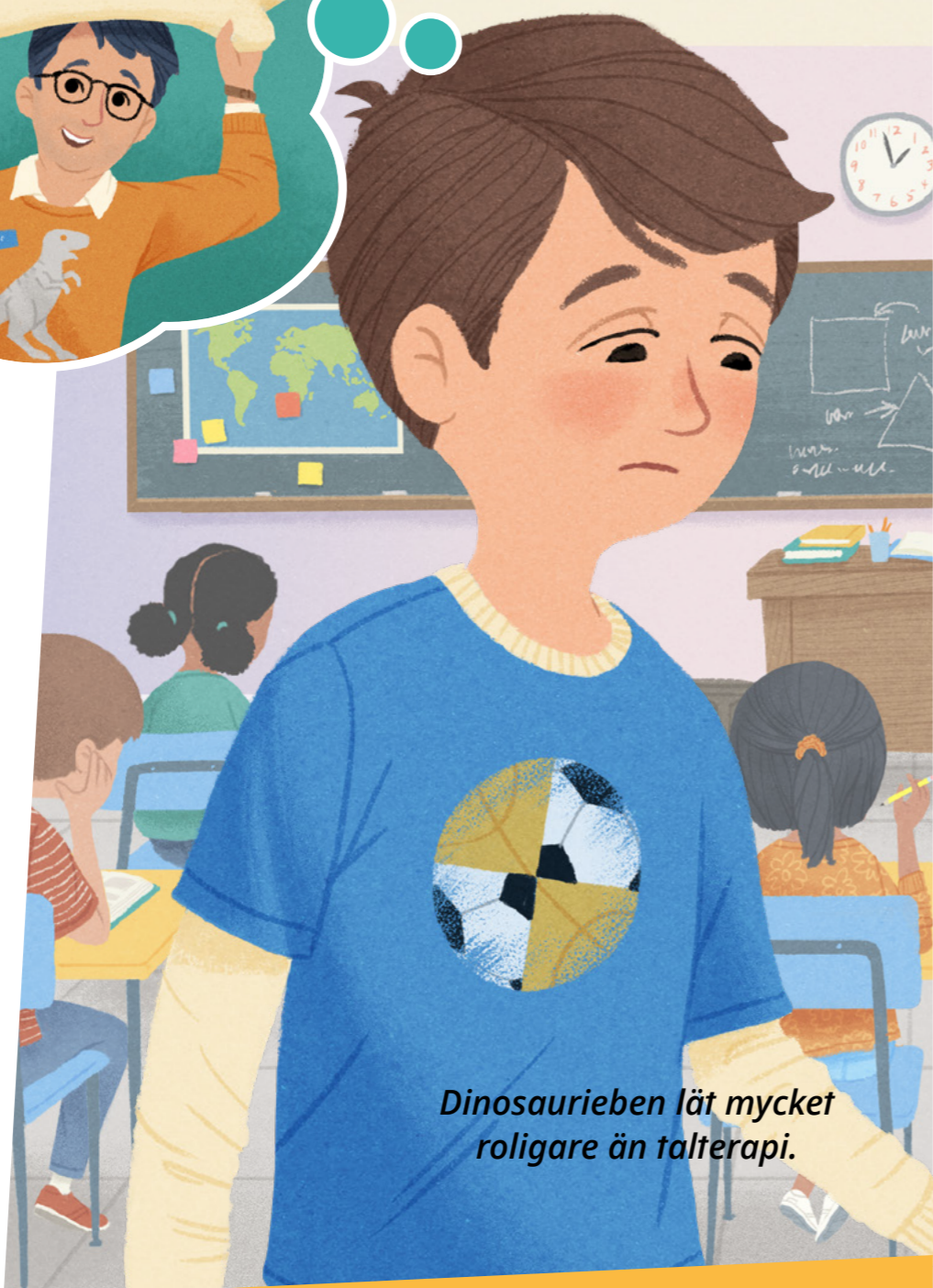
"Alex, det är dags att gå på talterapi", sa fröken Jenkins.

Alex böjde ner huvudet. Talterapi var en extralektion han gick på. Han hade svårt att säga en del ord och ljud. Så han var tvungen att öva på dem på talterapi några gånger i veckan. Varje gång han gick ifrån sin vanliga lektion kände han sig så generad!

Han tittade upp på sin lärare. "Kan jag hoppa över det?" viskade han. "Bara i dag?"

I dag skulle herr Timmons komma till Alex klass för att prata om dinosaurier. Herr Timmons arbetade på ett museum med många coola dinosaurieben. Han skulle till och med ta med sig ett ben som var tusentals år gammalt! Alex ville inte missa det.

Fröken Jenkins log. "Du behöver fortfarande gå på din talterapi. Men du kanske hinner tillbaka i tid till sista delen av herr Timmons tal."

Dinosaurieben lät mycket roligare än talterapi.

Alex försökte le tillbaka, men kunde inte. Han gick sakta till klassrummet för talterapi. Under lektionen övade de på att säga samma ljud om och om igen. Det hade varit roligare att lära sig om dinosaurier.

"Jag hatar att säga de här dumma ljuden", sa han till sin talpedagog. "Jag känner mig som en liten bebis."

"Du är inte alls en bebis", sa hon. "Vi behöver alla lite extra hjälp ibland. Visste du att jag gick i talterapi när jag var i din ålder?"

Det fick Alex att känna sig lite bättre till mods. Han arbetade ihärdigt under resten av lektionen med att öva på sina ljud.

När Alex kom tillbaka till miss Jenkins klassrum såg han sin vän Courtney gå därifrån.

"Vart är du på väg?" frågade han.

Courtney tittade ner. "Jag har svårt att läsa. Jag måste gå till en särskild läsgrupp." Courtney såg generad ut.

"Du, det är okej", sa Alex. "Jag kom precis tillbaka från min talterapi. Jag fick göra samma ljud om och om igen under hela lektionen." Han rynkade på näsan.

"Fick du?"

Han nickade. "Jag har gått i talterapi de senaste två åren."

"Varför visste jag inte det?" frågade hon.

Alex ryckte på axlarna. "Jag har aldrig berättat det för någon. Jag var rädd att någon skulle reta mig."

"Jag skulle aldrig reta dig", sa Courtney. "Jag är glad att du hann tillbaka i tid för att se dinosauriebenet. Det är verkligen häftigt!" Hon vinkade. "Jag måste gå. Vi ses."

Alex fick sedan veta att han och Courtney inte var de enda som gick på andra lektioner. Tommy gick på en lektion där han fick hjälp att lära sig bättre sociala färdigheter. Och Bekah tränade med en fysioterapeut för att stärka armen efter att hon hade skadat den.

Nu kände sig Alex inte så illa till mods med sin talterapi. Han ville hjälpa de andra barnen att må bättre också. Han övade på att läsa med Courtney och pratade med Tommy på lunchen. Alla behövde lite extra hjälp ibland, och det var okej! ●

Det här hände i USA.

Jag får extra hjälp med att läsa.

Jag får extra hjälp med sociala färdigheter.

Jag får extra hjälp med armen.

Lite EXTRA hjälp